

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518200171
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2518200171.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov - predsedu: JUDr. Daniel Ilavský a členov senátu: JUDr. Peter Duman a JUDr. Róbert Foltán, v sporovej veci žalobcu: GOSI TRADE s.r.o., IČO: 46 118 900, Mierové námestie 42/40, Trenčín, proti žalovanému: D. Q., nar. XX.XX.XXXX, J. XXXX/XX, X., zast.: SOPKO LEGAL s.r.o., IČO: 47 631 741, Paulínska 24, Trnava, za účasti intervenienta: Ing. X. U., nar. XX.XX.XXXX, K. XXXX/XXX, X., zast.: Mgr. Štefan Slovák, advokát, Mostná 46, Nitra, o vylúčenie spoločníka, o odvolaní intervenienta proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 11.02.2020, č. k. 7Cb/6/2018-246, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie intervenienta sa odmieta.
- II. Žalovanému sa priznáva voči intervenientovi nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.
- III. Žalobcovi sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči intervenientovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že vstup intervenienta do konania na strane žalobcu nie je prípustný (výrok I), konanie sa zastavuje (výrok II) a žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov konania (výrok III).
2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal intervenient v celom rozsahu odvolanie, ktoré odôvodnil v podstate nesprávnym právnym posúdením spočívajúcim v nedostatočnom odôvodnení nepreukázaného právneho záujmu intervenienta na výsledku konania, ktoré robí napadnuté uznesenie nepreskúmateľným a nezákonným. Zastavením konania tiež prvoinštančný súd uprel intervenientovi možnosť uplatňovať jeho procesné práva. Intervenient navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.
3. Žalovaný a žalobca vo vyjadrení k odvolaniu intervenienta navrhli o. i. odvolanie odmietnuť ako neprípustné.
4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), skôr, ako pristúpil k meritórnemu preskúmaniu veci, zistil, že odvolanie voči napadnutému uzneseniu je sčasti neprípustné a sčasti ho nepodala oprávnená osoba, v dôsledku čoho je nevyhnutné ho odmietnuť.
5. Napadnuté uznesenie sa v časti týkajúcej sa prípustnosti vstupu intervenienta do konania na strane žalobcu (výrok I) opiera o § 83 a v zastavujúcej časti (výrok II) o § 145 ods. 1 CSP. Opravným prostriedkom proti uzneseniu je v zásade odvolanie, ktorého prípustnosť ale musí byť zákonom výslovne stanovená. Je to nepochybné zo systematiky § 357 CSP, ktorý obsahuje taxatívny výpočet uznesení súdu prvej inštancie, voči ktorým sa odvolanie pripúšťa. Medzi druhy uznesení, ktoré sú vymenované

v citovanom ustanovení, však nepatrí uznesenie, ktorým prvoinštančný súd rozhodol o prípustnosti vstupu intervenienta do konania. Niet teda zákonného ustanovenia, z ktorého by bolo možné vyvodíť prípustnosť odvolania proti napadnutému uzneseniu v časti týkajúcej sa rozhodnutia o neprípustnosti vstupu intervenienta do konania.

6. Čo sa týka zastavujúcej časti napadnutého uznesenia, odvolanie je síce v tomto rozsahu prípustné [pozri § 357 písm. a) CSP], no aby sa ním mohol odvolací súd meritórne zaoberať, musí ho podať oprávnený subjekt. Odvolanie môže podať v zásade len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 355 ods. 2 a § 359 CSP). Odvolanie môže podať aj intervenient, ale buď musí so stranou tvoriť nerozlučné spoločenstvo (§ 360 ods. 1 CSP), alebo sa vyžaduje súhlas strany s podaním odvolania (§ 360 ods. 2 CSP).

7. Pokiaľ ide o prvý prípad, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný (§ 77 ods. 1 CSP). To, že medzi subjektmi vystupujúcimi na jednej strane ide o nerozlučné spoločenstvo, musí vyplývať z hmotného práva. Tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.01.2019, sp. zn. 5 Cdo 1/2018).

8. Žalobca sa žalobou domáhal vylúčenia žalovaného zo spoločnosti podľa § 149 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“). Takáto žaloba je nástrojom na ochranu záujmov spoločnosti voči spoločníkovi, ktorý porušuje závažným spôsobom svoje povinnosti. Z Aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby je podľa citovaného ustanovenia spoločnosť. Žalobu síce môže spoločnosť podať len so súhlasom spoločníkov, ktorých vklady predstavujú aspoň polovicu základného imania, no to z týchto spoločníkov ešte nerobí nositeľov hmotnoprávneho postavenia oprávňujúceho ich podať žalobu o vylúčenie spoločníka. Súhlas spoločníkov je predpokladom úspechu žaloby, ale nie okolnosťou, ktorá priznáva spoločníkom právo podať žalobu o vylúčenie spoločníka, či už samostatne alebo v súčinnosti so spoločnosťou. Povedané inak, súhlas spoločníka postačuje na to, aby bola žaloba o vylúčenie spoločníka prejednaná a rozhodnutá aj len za účasti spoločnosti. Hmotné právo teda nevyžaduje, aby spoločníci, ktorí so žalobou súhlasili, vystupovali spolu so spoločnosťou na strane žalobcu. Medzi žalobcom a intervenientom preto nejde v prejednávanej veci o nerozlučné spoločenstvo.

9. Je teda zrejmé, že nie sú splnené podmienky stanovené § 360 ods. 1 CSP na to, aby bolo možné uzavrieť, že intervenient má právo podať odvolanie podľa tohto ustanovenia.

10. Pokiaľ ide o druhý prípad, zákon síce nevyžaduje, aby išlo o nerozlučné spoločenstvo, ale je nevyhnutné, aby intervenient získal súhlas strany s odvolaním. Pretože žalobca s odvolaním nesúhlasil (dokonca zobral žalobu späť), oprávnenie intervenienta podať odvolanie nemožno vyvodíť ani z § 360 ods. 2 CSP,

11. Keďže odvolanie voči výroku I o neprípustnosti vstupu intervenienta do konania nie je prípustné a intervenientovi nesvedčí ani právo podať odvolanie voči výroku II napadnutého uznesenia o zastavení konania, odvolací súd odvolanie intervenienta odmietol ako neprípustné [§ 386 písm. c) CSP] a podané neoprávnenou osobou [§ 386 písm. b) CSP].

12. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP) vychádzal odvolací súd z toho, že žalovanému ako úspešnej strane patrí podľa § 255 ods. 1 CSP voči intervenientovi, ktorý vystupoval na strane žalobcu, nárok na ich náhradu (výrok II). Keďže žalobca s odvolaním intervenienta do konania nesúhlasil, aj žalobcu treba považovať za úspešného vo vzťahu medzi ním a intervenientom, takže aj žalobca by mal podľa cit. ustanovenia nárok na ich náhradu. Žalobcovi však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, v dôsledku čoho mu odvolací súd tento nárok v zmysle judikatúry (R 72/2018) nepriznal (výrok III).

13. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie za podmienok § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.